

**DECIZIA-CADRU A CONSILIULUI
din 26 iunie 2001
privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor
și produselor infracțiunii**

(2001/500/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 literele (a), (c) și (e) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Republicii Franceze,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) La 3 decembrie 1998 Consiliul a adoptat Acțiunea comună 98/699/JAI privind identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea mijloacelor de săvârșire și a produselor infracțiunii ⁽¹⁾.
- (2) Ar trebui să se țină cont de concluziile președinției Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, precum și de concluziile președinției Consiliului European de la Viena din 11 și 12 decembrie 1998.
- (3) Consiliul European, constatând că formele grave de criminalitate prezintă din ce în ce mai multe aspecte fiscale și vamale, face apel la statele membre să furnizeze o asistență judiciară reciprocă deplină pentru cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor economice grave.
- (4) Consiliul European face apel în favoarea apropierei dispozițiilor de drept penal și a procedurilor privind spălarea banilor (în special, în materie de confiscare a activelor) și precizează că sfera faptelor penale care constituie infracțiuni principale în domeniul spălării banilor, trebuie să fie uniformă și suficient de amplă în toate statele membre.
- (5) Consiliul European de la Tampere a apreciat că, în ceea ce privește dreptul penal intern, eforturile de a conveni asupra unor definiții, incriminări și sancțiuni comune trebuie să se concentreze, în primul rând, pe un număr limitat de sectoare de o importanță deosebită, cum ar fi criminalitatea financiară.

(6) Consiliul European de la Tampere a constatat că spălarea banilor se află chiar în centrul criminalității organizate și că ea trebuie eradicată pretutindeni unde există. Consiliul European este hotărât să asigure adoptarea unor măsuri concrete pentru urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii.

(7) Statele membre au aderat la principiile Convenției Consiliului European privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii din 1990, denumită în continuare „Convenția din 1990”,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Rezerve la Convenția din 1990

Pentru a intensifica lupta împotriva criminalității organizate, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a nu formula sau a nu menține nici o rezervă cu privire la următoarele articole din Convenția din 1990:

(a) articolul 2, în măsura în care infracțiunea se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță cu durata maximă de peste un an.

Cu toate acestea, statele membre pot menține rezerve cu privire la articolul 2 din Convenția din 1990 pentru confiscarea produselor infracțiunilor fiscale, cu unicul scop de a le permite să procedeze la confiscarea unor asemenea produse, atât pe plan național, cât și în cadrul cooperării internaționale, pe baza unor instrumente de drept intern, comunitar sau internațional în materie de recuperare a creanțelor fiscale;

(b) articolul 6, în caz de infracțiuni grave. Aceste infracțiuni trebuie să includă, în oricare caz, infracțiunile sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță cu durata maximă de peste un an sau, în statele al căror sistem juridic prevede un prag minim pentru infracțiuni, infracțiunile sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță cu durata minimă de peste șase luni.

⁽¹⁾ JO L 333, 9.12.1998, p. 1.

*Articolul 2***Sancțiuni**

Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare, în conformitate cu sistemul său represiv, pentru ca infracțiunile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b) din Convenția din 1990, astfel cum rezultă din articolul 1 litera (b) din prezenta decizie-cadru, să fie pasibile de pedepse privative de libertate, a căror durată maximă aplicabilă să nu poată fi mai mică de patru ani.

*Articolul 3***Confiscarea valorii în cauză**

Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru ca legislația și procedurile sale privind confiscarea produselor infracțiunii să permită, de asemenea, cel puțin în cazul în care aceste produse nu pot fi sechestrate, confiscarea unor bunuri de valoare corespunzătoare valorii produselor, atât în cadrul procedurilor pur interne, cât și în cadrul procedurilor inițiate la cererea altui stat membru, inclusiv a cererilor de executare a ordinelor de confiscare străine. Cu toate acestea, statele membre pot exclude confiscarea bunurilor de valoare corespunzătoare valorii produselor infracțiunii, în cazurile în care această valoare ar fi mai mică de 4 000 EUR.

Termenii „bunuri”, „produse” și „confiscare” au înțelesul precizat la articolul 1 din Convenția din 1990.

*Articolul 4***Prelucrarea cererilor de asistență reciprocă**

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca toate cererile prezentate de celelalte state membre privind identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea activelor să fie prelucrate cu aceeași prioritate ca și cea acordată unor astfel de măsuri în procedurile naționale.

*Articolul 5***Abrogarea dispozițiilor existente**

Articolul 1, articolul 3, articolul 5 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (2) din Acțiunea comună 98/699/JAI se abrogă.

*Articolul 6***Punere în aplicare**

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 31 decembrie 2002.

(2) Până la 1 martie 2003, statele membre comunică Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care decurg pentru ele din prezenta decizie-cadru și, după caz, notificările făcute în temeiul articolului 40 alineatul (2) din Convenția din 1990. Pe baza acestor informații și a unui raport scris al Comisiei, Consiliul verifică, până la 31 decembrie 2003, în ce măsură statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

*Articolul 7***Aplicare teritorială**

Prezenta decizie-cadru se aplică Gibraltarului, din momentul în care aplicarea Convenției din 1990 se extinde asupra Gibraltarului.

*Articolul 8***Intrare în vigoare**

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial.

Adoptată la Luxemburg, 26 iunie 2001.

Pentru Consiliu

Președintele

T. ÖSTROS